

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj 01 0 K 000554 09 K
Bihać, 24.06.2009.godine

Pravosnažno 11.03.2010. godine.
Presudom Vrhovnog suda F BiH
broj 01 0 K 000554 09 Kž od
11.03.2010. godine odbijena žalba
Karajić Asima i potvrđena prvostepena
presuda.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija Hodžić Fikreta kao predsjednika vijeća, Sarač Nizane i Kasum Suade kao članova vijeća, sa zapisničarem Husarević Fatimom, u krivičnom predmetu protiv optuženih Karajić Asima i Karajić Aske, oba sinovi H. iz V. K., naselje P. bb, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva USK Bihać broj Kt 91/96-RZ od 29.12.2008.godine, nakon glavnog i javnog pretresa održanog dana 23.06.2009.godine u prisustvu kantonalnog tužioca Begić Idriza, optuženog Karajić Asima i njegova branioca po službenoj dužnosti advokata Bajramović Alage, optuženog Karajić Aske i njegova branioca po izboru advokata Kadić Ibrahima te oštećenog S. H., dana 24.06.2009.godine donio je i javno objavio

P R E S U D U

I

Optuženi KARAJIĆ ASIM zv. „Žuti“ sin H. i majke H. djevojački M., rođen 12.09.1974. godine u V. K., gdje je i stalno nastanjen u mjestu P. br. ..., JMB ..., pismen sa završenom OŠ, po zanimanju radnik, zaposlen kao konobar, oženjen, otac jednog mlđb. djeteta, vojsku služio 2000.godine u T., vodi se u vojnoj evidenciji pri OMO V. K., lošeg imovnog stanja, po narodnosti ..., državljanin ..., do sada neosuđivan, nalazi se na slobodi

K R I V J E

Što je:

Za vrijeme oružanog sukoba u BiH između pripadnika 5.Korpusa Armije R BiH i pripadnika tzv. Narodne odbrane „Autonomne pokrajine Zapadna Bosna“ kao pripadnik I brigade, I čete, I voda vojske tzv. Narodne odbrane „APZB“ na području mjesta P., općina V. K. u vojnoj akciji prilikom zauzimanja položaja pripadnika Armije RBiH, na A. B., postupio suprotno pravilima Međunarodnog humanitarnog prava, člana 3. stav 1. i stav 2. tačka a., člana 4., člana 5. i člana 13., III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949.godine, te suprotno članu 4. tačka 2. Dopunskog Protokola II iz Ženevske konvencije o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba od 12.08.1949.godine, na način što je:

Dana, 16.12.1994.godine, oko 09,30 sati na A. B. u reonu mjesta P., općina V. K. prilikom pretresa u kući vlasništvo D. H., kojeg su vršili drugooptuženi Karajić Asko te V. A. i K. F. koji su također bili pripadnici tzv. Narodne odbrane „APZB“, pronašli i zarobili dva pripadnika Odreda za specijalne namjene CSB Bihać i to: S. H. i Š. S., koji su postupajući po naredbi lica koja su ih zarobili „ruke u vis, izlazite napolje“, uzdignutim rukama u vis izašli iz prostorije u kojoj su zarobljeni, ostavljajući za sobom svoje automatsko oružje, te kada su isti sprovedeni kroz unutrašnjost kuće u pravcu ulaznih vrata od kuće prema kojima su bile usmjerene cijevi automatskih pušaka lica koja su ih zarobila, prilikom dolaska u blizinu ulaznih vrata od kuće, a nakon što je K. F. primjetio pištolj za pasom kod zarobljenog Š. S. kojem je naredio da mu ga preda, što je ovaj i učinio, zarobljeni pripadnik CSB Bihać S. H., koji se kretao ispred zarobljenog Š. S., nastavio je da se kreće te tako izlazi iz kuće, kada je u blizini ulaznih vrata sa lijevog čoška kuće u namjeri da zarobljenog S. H. koji je bio nenaoružan liši života, bez ikakvog povoda optuženi Karajić Asim zv. „Žuti“, u istog ispucao rafal iz automatske puške kalibra 7,62 mm, nanijevši mu na taj način povrede izražene u vidu preloma sa manjkom kosti 9.rebra obostrano i 10. lijevog rebra bez manjka kosti, a koje povrede su teške i po život opasne, kada je odmah nakon pucanja optuženog Karajić Asima sa prozora kuće u kojoj su se nalazili optuženi Karajić Asko te K. F. i V. A. ispaljen rafal iz automatske puške cal. 7,62 mm u namjeri lišavanja života zarobljenog S. H. koji je zadobio povrede u vidu višestrukog preloma kostiju lubanje sa probojnim prelomom zatiljne i čeone kosti lijevo, prelom 6. i 7. vratnog i grudnog pršljena kičme i probojni prelom donjeg desnog dijela krsne kosti od kojih povreda zajedno je S. H. umro na licu mjesta.

Dakle, za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, kršeći pravila međunarodnog prava izvršio ubistvo zarobljenog pripadnika CSB Bihać.

Čime je počinio krivično djelo-ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ, pa se primjenom istog zakonskog propisa i uz primjenu odredaba člana 4., 5. i 41. stav 1. preuzetog KZ SFRJ

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 7 (SEDAM) GODINA.

U smislu člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečenu kaznu zatvora optuženom se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru po rješenju K MUP-a USK-a Bihać u trajanju od 3 (tri) dana.

U smislu člana 212. .stav 3. ZKP-a FBiH, porodica ubijenog S. H. sa svojim imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje se na parnični postupak.

U smislu člana 202. stav 1. ZKP-a F BiH, optuženi je dužan naknaditi sudu troškove krivičnog postupka u iznosu od 6.821,00 KM, te paušal u iznosu od 150,00 KM a sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

II.

Optuženi KARAJIĆ ASKO sin H. i majke H. djevojački M., rođen 24.04.1972.godine u P. općina V. K., gdje je i stalno nastanjen JMB ..., pismen sa završenom OŠ, po zanimanju radnik, zaposlen sa LD od 400 KM, oženjen, bez djece, vojsku služio u Đ. 1990.godine, vodi se u vojnoj evidenciji pri OMO V. K., srednjeg imovnog stanja, po narodnosti ..., državljanin ..., do sada neosuđivan, nalazi se na slobodi

Temeljem odredbe člana 299. tačka c) ZKP-a FBiH, a usljed nedostatka dokaza

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Za vrijeme oružanog sukoba u BiH između pripadnika 5.Korpusa Armije R BiH i pripadnika tzv. Narodne odbrane „Autonomne pokrajine Zapadna Bosna“ kao pripadnik I brigade, I čete, I voda vojske tzv. Narodne odbrane „APZB“ na području mjesta P., općina V. K. u vojnoj akciji nakon zauzimanja položaja pripadnika Armije RBiH, na A. B., postupio suprotno pravilima Međunarodnog humanitarnog prava, člana 3. stav 1. i stav 2. tačka a., člana 4., člana 5. i člana 13., III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949.godine, te suprotno članu 4. tačka 2. Dopunskog Protokola II uz Ženevske konvencije o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba od 12.08.1949.godine, na način što je:

Dana, 16.12.1994.godine, oko 09,30 sati na A. B. u reonu mjesta P., općina V. K. prilikom pretresa u kući vlasništvo D. H., kojeg su vršili drugooptuženi Karajić Asko te V. A. i K. F. koji su također bili pripadnici tzv. Narodne odbrane „APZB“, pronašli i zarobili dva pripadnika Odreda za specijalne namjene CSB Bihać i to: S. H. i Š. S., koji su postupajući po naredbi lica koja su iz zarobili „ruke u vis, izlazite napolje“, uzdignutim rukama u vis izašli iz prostorije u kojoj su zarobljeni, ostavljajući za sobom svoje automatsko oružje, te kada su isti sprovedeni kroz unutrašnjost kuće u pravcu ulaznih vrata od kuće prema kojima su bile usmjerene cijevi automatskih pušaka lica koja su ih zarobila, prilikom dolaska u blizinu ulaznih vrata od kuće, a nakon što je K. F. primjetio pištolj za pasom kod zarobljenog Š. S. kojem je naredio da mu ga preda, što je ovaj i učinio, zarobljeni pripadnik CSB Bihać S. H., koji se kretao ispred zarobljenog Š. S., nastavio je da se kreće te tako izlazi iz kuće, kada je u blizini ulaznih vrata sa lijevog čoška kuće u namjeri da zarobljenog S. H. liši života, bez ikakvog povoda i bez oružja, optuženi Karajić Asim zv. „Žuti“ , u istog ispucao rafal iz automatske puške kalibra 7,62 mm, nanijevši mu na taj način povrede izražene u vidu preloma sa manjkom kosti 9.rebra obostrano i 10. lijevog rebra bez manjka kosti, a koje povrede su teške i po život opasne, kada je odmah nakon pucanja prvooptuženog , drugooptuženi Karajić Asko u namjeri da liši života zarobljenog S. H. a nakon što je istog uočio kroz prozor kuće u kojoj su pripadnici CSB prethodno bili zarobljeni, da se kreće posrćući, bez ikakvog povoda kroz prozor koji se nalazio u blizini ulaznih vrata u istog ispucao rafal iz automatske puške kalibra 7,62 mm kojom prilikom je zarobljeni S. H. rođen 1967.godine, zadobio povrede u vidu višestrukog preloma kostiju lubanje sa probojnim prelomom zatiljne i čeone kosti lijevo, prelom 6. i 7. vratnog i 1. grudnog pršljena kičme i probojni prelom donjeg desnog dijela krsne kosti od kojih povreda zajedno je S. H. umro na licu mjesta.

Dakle, za vrijeme rata u Bosni i Hercegovini, kršeći pravila međunarodnog prava izvršili ubistvo zarobljenog pripadnika CSB Bihać.

Čime bi počinio krivično djelo-ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ.

U smislu člana 212. stav 4. ZKP-a FBiH, porodica ubijenog S. H. sa svojim imovinskoopravnim zahtjevom upućuje se na parnični postupak.

U smislu člana 203. stav 1. ZKP-a FBiH troškovi krivičnog postupka koji se odnose na optuženog Karajić Aska padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK-a Bihać pod brojem Kt:91/96 – RZ dana 29.12.2008.godine podiglo je optužnicu protiv Karajić Asima i Karajić Aska, stavljajući im na teret izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144 preuzetog KZ SFRJ. Nakon provedenog dokaznog postupka, na pretresu održanom dana 22.06.2009.godine kantonalni tužilac je izvršio određenu činjeničnu modifikaciju izreke optužnice, na način što je u 4.redu tekst „u vojnoj akciji čišćenja terena“ zamjenjen tekstom „nakon zauzimanja položaja“.

Oštećeni S. H1. u ime porodice ubijenog S. H. postavio je imovinskoopravni zahtjev prema optuženim, s tim da isti do kraja krivičnog postupka pred ovim sudom nije preciziran.

Optuženi Karajić Asim i Karajić Asko na glavnom pretresu pred ovim sudom koristili su svoje zakonsko pravo na način da nisu željeli iznositi svoju odbranu i odgovarati na postavljena pitanja. Međutim, optuženi Karajić Asko u toku dokaznog postupka dao je iskaz u svojstvu svjedoka.

U dokaznom postupku u svojstvu svjedoka dao je iskaz optuženi Karajić Asko, saslušan je oštećeni S. H.1 te svjedoci: V. A., Š. S., K. R., D. A., K. N. , K. A., K. F., Č. E. i P. E., pročitan je iskaz svjedoka D. S. dat u fazi istrage dana 24.03.1998.godine, saslušan je vještak za sudsku medicinu i patologiju Rakočević dr. Miroslav, saslušan je vještak za balistiku Bećirspahić Ismet a u spis su kao dokaz uvedeni zapisnik o izvršenoj ekshumaciji i obdukciji Uprave policije, sektor krim. policije broj 05-1/04-5-857/08 od 19.05.2008.godine, fotodokumentacija ekshumacije tijela S. H. sektora krim. policije Bihać broj 34/08 od 13.05.2008 .godine, fotodokumentacija obdukcije tijela S. H. i crtež lica mjesta Sektora krim. policije Bihać od 13.05.2008.godine , nalaz i mišljenje o ekshumaciji i obdukciji vještaka za sudsku medicinu i patologiju prim. dr. Rakočević Miroslava, zapisnik o saslušanju istog vještaka u Kantonalnom tužilaštvu USK-a Bihać od 02.10.2008.godine, nalaz i mišljenje vještaka za balistiku Bećirspahić Ismeta od 25.10.2008.godine, zapisnik o naknadnom izlasku , fotografiranju i skiciranju lica mjesta Uprave policije Bihać broj 05-1/04-5-1919/07 od 09.11.2007.godine,

fotodokumentacija i crtež lica mjesta K MUP-a Bihać broj 103/07 od 09.11.2007.godine, zapisnik o naknadnom izlasku na lice mjesta Uprave policije Bihać broj 05-1/04-5-1827/08 od 24.12.2008.godine, fotodokumentacija i crtež lica mjesta Druge PU Cazin broj 05-1/07-1-EZ/08 od 15.09.2008.godine, obavijest Tužilaštva BiH broj KT-a RZ-378/05 od 05.07.2005.godine, izvještaj o poginulom , povrijeđenom-nestalom licu CSB Bihać od 23.11.1995.godine, izvod iz Matične knjige umrlih na ime S. H., izvod iz CIPS-a za optužene Karajić Asima i Karajić Asku, izvod iz „Sl. lista R BiH“ broj 7/92-Odluka o proglašenju ratnog stanja, obavijest o određivanju pritvora K MUP Bihać broj 05-1/03-2-76/98 od 17.03.1998.godine za lice Karajić Asim, akt Kantonalnog suda Bihać broj Ki 1/98-RZ od 28.02.2003.godine sa prevodom sa engleskog jezika u pogledu pravne ocjene dostavljenih dokumenata Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju za optužene, priznanje-zlatna policijska značka F MUP-a Sarajevo od 06.04.1996.godine na ime S. H., naredba KT-a od 03.12.2008.godine o obustavi istrage u odnosu na K. F. i V. A., zapisnik o saslušanju svjedoka Š. S. od 23.03.1998.godine i 22.10.2008.godine, krivična prijava K MUP-a Bihać broj 05-1/03-2-29/98 od 12.02.1998.godine na ime K. Dž., K. S., K. F. i M. F., zapisnik o saslušanju svjedoka K. N. od 25.12.2008.godine, zapisnik o saslušanju svjedoka V. A. od 22.12.2008.godine kao i fotokopija tog istog zapisnika podvučena na određenim dijelovima hemijskom olovkom, istražni spis ovog suda broj Ki:1/98 – RZ te izvod iz kaznene evidencije za optužene.

Nakon ovako provedenog dokaznog postupka a cijeneći svaki dokaz ponaosob i dovodeći ga u vezu sa drugim provedenim dokazima, utvrđeno je činjenično stanje kao u izreci presude a iz slijedećih razloga:

Nesporno je da je u vrijeme kritičnog događaja na teritoriji Bosne i Hercegovine bilo proglašeno ratno stanje, da je vođen oružani sukob između pripadnika 5. Korpusa Armije R BiH i pripadnika Narodne odbrane „Autonodne pokrajine zapadna Bosna“ (APZB), da su optuženi Karajić Asim i Karajić Asko bili pripadnici I brigade, I čete, I voda vojske Narodne odbrane APZB, da su kritičnog dana na području naselja P., općina V. K. učestvovali u zauzimanju položaja u reonu A. B. kojeg su držali pripadnici 5.Korpusa Armije R BiH, da je optuženi Karajić Asko učestvovao u zarobljavanju dva pripadnika Odreda za specijalne namjene CSB Bihać S. H. i Š. S., da je ta jedinica bila potčinjena 5.Korpusu, da su se zarobljeni nalazili u kući vlasništvo D. H. te da je S. H. u trenutku kada se nalazio u dvorištu kuće zadobio povrede iz vatrenog oružja, od kojih je umro na licu mjesta.

Ove nesporne činjenice utvrđene su na osnovu provedenih dokaza kako objektivne, tako i subjektivne prirode a njih neosporava niti odbrana optuženih. Da je u kritičnom periodu na teritoriji R BiH bilo ratno stanje, između ostalih dokaza utvrđeno je i na osnovu Odluke o proglašenju ratnog stanja koju je donijelo Predsjedništvo R BiH i koja je objavljena u Službenom listu R BiH broj 7/92 od 20.06.1992.godine. Notorna je činjenica da je u vremenskom periodu od 1993.-1995. godine na području tadašnjeg Okruga Bihać vođen oružani sukob između pripadnika 5.Korpusa Armije R BiH i vojske Narodne odbrane APZB. Da su optuženi Karajić Asim i Karajić Asko kao pripadnici vojske APZB kritičnog dana učestvovali u zauzimanju položaja u reonu A. B., općina V. K. kojeg su prethodno držali pripadnici 5.Korpusa, da su u kući D. H. zarobljeni Š. S. i S. H., da je u

dvorištu kuće iz vatrenog oružja lišen života S. H., utvrđeno je iz iskaza svjedoka V. A., K. F., Š. S. i D. S., a to je potvrdio i sam optuženi Karajić Asko prilikom davanja iskaza u svojstvu svjedoka. Vezano za povrede koje je tom prilikom zadobio S. H. i za uzrok smrti, iz nalaza i mišljenja vještaka za sudsku medicinu i patologiju Rakočević dr. Miroslava utvrđeno je da je imenovani tom prilikom zadobio povrede u vidu preloma sa manjkom kosti 9.rebra obostrano i 10.lijevog rebra bez manjka kosti, povrede u vidu višestrukog preloma kosti lubanje sa probojnim prelomom zatiljne i čeone kosti lijevo, prelom 6. i 7. vratnog i 1.grudnog pršljena kičme i probojni prelom donjeg desnog dijela krsne kosti, od kojih je umro na licu mjesta.

Sporno je kakvog je karaktera bila akcija vojske Narodne odbrane APZB, sporno je da li su pripadnici CSB Bihać Š. S. i S. H. bili potčinjeni pripadnicima APZB i stekli svojstvo ratnog zarobljenika, sporno je da li je optuženi Karajić Asim znao da su njih dvojica u kući zarobljeni a sporno je i da li su optuženi uopšte pucali i lišili života S. H. i to optuženi Karajić Asim sa lijevog ćoška kuće D. H. a optuženi Karajić Asko iz unutrašnjosti kuće, kroz prozor.

Optuženi Karajić Asko u svom iskazu datom u svojstvu svjedoka na pretresu održanom dana 26.05.2009.godine naveo je da je njegova jedinica bila pridodata Tržačkoj četi koja je bila nosilac akcije a cilj je bio zauzimanje A. B. kojeg su držali pripadnici 5. Korpusa. On je bio u grupi sa K. F. i V. A. a sa njima je bilo i par pripadnika Tržačke čete. To jutro oni su iznenadili pripadnike 5.Korpusa te su se pripadnici 5.Korpusa povukli na „S. k.“ koja se nalazila ispred kuće D. H. vazdušne linije oko 100 m. U tu kuću prvo je ušao V. A. a potom on i K. F., vidjeli su dva vojnika te im je A. rekao da su zarobljeni i da ne pružaju otpor. Kada su ta dva vojnika izišli iz prostorije u kojoj su ih zarobili, jednu njihovu pušku uzeo je on a drugu V. A., prvi je izišao poginuli a za njim Š. S. i tada je K. F. primjetio pištolj u Š.. To se sve dešavalo u blizini ulaznih vrata kuće, poginuli je izišao van, začula se pucnjava te se pucalo sa S. k. na njih. Pošto su bili blizu ulaznih vrata, on je ovog Š. srušio na pod a F. je pao na Š.. Čuo je da je neko vani rekao „stoj“, počela je kontra i zapucalo se sa različitih strana. Pucnjava je započela prije nego što je ovaj zarobljeni vojnik počeo da bježi. Namjera ovog zarobljenog vojnika bila je da bježi u pravcu šume koja je bila udaljena od ulaznih vrata kuće 12-13 m i trebalo mu je 2-3 m da dođe do šume i pobjegne. Nakon pucnjave u kuću je ušao D. S. zv. S. i on je od Š. tražio da skine uniformu i da je on uzme sebi. Nije odmah niti znao da je ovaj zarobljeni vojnik koji je pokušao pobjeći pogođen.

Svjedok-oštećeni S. H.1 u svom iskazu naveo je da je njegov brat , ubijeni S. H. bio pripadnik odreda za specijalna dejstva CSB Bihać i da je javljeno da je brat zajedno sa Š. S. zarobljen na autonomiji. Kada je oslobođena V. K., otac se sastao sa Š. S. i saznao je da je H. ubijen ispred kuće, da su vojnici ušli u kuću, da su ih zarobili, da su im naredili da iziđu sa rukama dignutim na glavu, da je H. krenuo prvi, i kada je H. izišao iz kuće da je zapucano sa ćoška kuće i sa nekog prozora. Nakon rata, H. je identificiran i pokopan na groblju.

Svjedok V. A. u svom iskazu datom na glavnom pretresu dana 10.03.2009.godine naveo je da je bio pripadnik I brigade, I čete Narodne odbrane APZB, da je komandir čete bio G. H. a komandir voda K. N., da je dan prije akcije išao sa K. N. u jednu kuću u naselje P. gdje je između ostalih bio prisutan i M. U.

zv. L. koji je tom prilikom objasnio pravce akcije. Kada je akcija počela, podijelili su se u tri grupe i on je bio u grupi sa K. F. i Karajić Askom te su išli u pravcu kuća na A. B.. Njegova grupa zauzela je srednju kuću a potom su ušli u kuću koja je bila pod pločom, prvo je ušao on a za njim Karajić Asko i K. F.. U kući je bio dugačak hodnik, sa lijeve strane bila su dvojna vrata, dvije sobe a u dnu hodnika nalazile se stepenice a potom mali hodnik i lijevo jedna prostorija. Nakon silaska niz te dvije stepenice, otvorio je vrata sobe te se iznenadio jer su u sobi bila dvojica vojnika. Jedan je sjedio na kauču a drugi je stajao kod šporeta i nešto radio. Rekao im je „ruke u vis, iziđite van“, što su oni i poslušali. Za to vrijeme Karajić Asko je bio u nekoj od prostorija u kući a F. se nalazio u dnu hodnika kod izlaznih vrata, te je Asko došao i uzeli su puške od ove dvojice vojnika. Jedna puška bila je naslonjena na kauč a druga je bila dole. Kad su došli do izlaznih vrata, K. F. ih je zaustavio i zatražio od drugog vojnika da mu da pištolj koji se nalazio za pasom, što je ovaj i učinio i predao je pištolj F.. U tom trenutku vojnik koji se nalazio bliže vrata istrčava van, on je povikao dva puta stoj, K. F. je izišao van te je otpočela pucnjava a drugi vojnik od kojeg je uzet pištolj pao je na pod, pokrio lice rukama i zapomagao „nemojte me ubiti“. Po tom vojniku pali su K. F. i Asko a kad se pucnjava smirila, rekao je tom vojniku „neće ti niko ništa čovječe“. Vojnik se pridigao, iz kuće je izišao K. F. a ušao D. S. zv. J. i sa tog vojnika je skinuo uniformu. Iz kuće niko nije pucao te su on, Karajić Asko i K. F. izišli van i otišli u sledeću kuću u cilju pretresa. Vidio je sa lijeve strane niz put da je ležalo tijelo ovog vojnika prednjim krajem dole, glava mu je bila okrenula malo u lijevo, a noge su bile prema ulaznim vratima. Ovog drugog vojnika-Š. odveli su putem u zadnju kuću a poslije je čuo da su ga vodili u kuću D. A. gdje je on i jeo.

Nakon ovako datog iskaza tužilac je svjedoku V. A. prezentirao njegov iskaz kojeg je on dao u fazi istrage u Kantonalnom tužilaštvu dana 22.12.2008.godine te se isti izjasnio da je to njegov potpis na zapisniku. Kada je upoznat sa razlikama sa zapisnika iz istrage i sa glavnog pretresa a koji se tiču odlučnih činjenica svjedok je izjavio da je tačno ovo što je on rekao na glavnom pretresu, da mu je kantonalni tužilac Mesić Jasmin zaprijetio i prisilio ga da da takvu izjavu, jer će u protivnom i on biti optužen i proganjan ukoliko ne bude govorio ono što mu tužilac kaže. Kada mu je tužilac prijetio, prema iskazu ovog svjedoka niko nije bio u prostoriji a poslije je došla zapisničarka te je tužilac njoj diktirao zapisnik a on je govorio samo po neku riječ. Vezano za razlike u iskazu ovog svjedoka, svjedok V. A. je u istrazi između ostalog naveo da se zarobljeni vojnik koji je išao prvi kretao normalno, da je izišao na ulazna vrata i da se nakon par sekundi začula snažna automatska paljba jačine srednjeg rafala. Gledao je kroz prozor i tad se sa vanjskom pucnjavom nadovezala pucnjava iz nove kuće u kojoj je bio on a iz koje je pucao svojom automatskom puškom Karajić Asko u pravcu navedenog lica. Kada su izišli van, vidio je više vojnika između ostalog tu je bio i Karajić Asim zv. Žuti. Tijelo ubijenog vojnika bilo je udaljeno od ulaznih vrata kuće 4-6 m i tad se K. F. bunio zašto se to desilo, zašto je ubijen vojnik i zašto mu se nije pucalo u noge. Nakon par dana od ovog događaja bio je kod kuće D. A. u naselju P. i ona mu je tad rekla da je Karajić Asim zv. Žuti bio kod nje u kući i da se hvalio da je on ubio ovog borca na A. B. kada je pokušao bježati. A. mu je još rekla da je zarobljeni vojnik Š. bio kod nje i da je jeo.

Na okolnosti načina ispitivanja svjedoka V. A. u Kantonalnom tužilaštvu Bihać u svojstvu svjedoka saslušana je radnica Tužilaštva Č. E.. Ova svjedokinja u

svom iskazu na glavnom pretresu održanom dana 31.03.2009.godine navela je da je u Tužilaštvu zaposlena od 2005.godine na poslovima zapisničara i da trenutno radi sa tužiocem Mesić Jasminom. Istražna ročišta prema iskazu ove svjedokinje održavaju se u kancelariji tužioca a ispitivanje se vrši na način da svjedok daje odgovore na pitanja a tužilac diktira zapisnik. Sjeća se da je u prostorijama Tužilaštva svoj iskaz dao i svjedok V. A. na način da je prvo on iznio svoj iskaz a da je tužilac diktirao u zapisnik ono što je ovaj svjedok rekao. Po završetku ispitivanja svjedokinja je navela da V. A. nije imao nikakvih primjedbi a niti je tužilac vršio bilo kakav pritisak prema ovom svjedoku. Na kraju ispitivanja V. A. je prema iskazu ove svjedokinje dobrovoljno potpisao zapisnik.

Svjedok K. R. u svom iskazu naveo je da je kao pripadnik I brigade Narodne odbrane APZB učestvovao u čišćenju terena te da je zajedno sa svojom jedinicom došao do kuća na A. B. koje su bile vlasništvo D. H. i njegova brata. Sa njima su bili optuženi Karajić Asim i Karajić Asko te G. S., D. S., K. F., V. D., V. A. i dr. Prilikom dolaska tim kućama na njih niko nije pucao, on je ušao u staru kuću D. H., začula se pucnjava i kad je izišao van, vidio je čovjeka da leži 10-tak metara od nove kuće prema šumi. U ove druge kuće išli su Karajić Asko, K. F. i V. A. a bilo je još vojske. Pored mrtvog tijela koje je ležalo bilo je vojnika koji su stajali i gledali a on im nije prilazio. Pucnjava je bila iz više pušaka, a u dvorištu kuće vidio je i Karajić Asima.

Svjedok D. A. u svom iskazu navodi da je kritičnog dana bila u svojoj kući, da je neko pokucao na vrata i kada je izašla, vidjela je Karajić Asima i K. S. te jednu osobu koja je išla pored njih. Tad je Asim rekao da su doveli tog čovjeka, da mu da jesti, da je jedan ubijen a drugi zarobljen i da je to sve što je rekao. Dalje je navela da se Asim vratio nazad a u kuću su ušli S. i taj zarobljeni te ga je S. čekao dok je on jeo.

Svjedok Š. S. u svom iskazu datom na glavnom pretresu održanom dana 10.03.2009.godine, naveo je da je kao pripadnik CSB-a Bihać zajedno sa svojom jedinicom držao liniju u reonu A. B. te da su imali sukob sa paravojnim formacijama vojske tzv. APZB. On i kolega S. H. bili su u jednoj kući kada su oko 9 sati ujutro ušla tri vojnika pripadnika APZB. Naređeno im je da podignu ruke u vis i da iziđu napolje, krenuli su prema izlazu sobe, H. je išao prvi a njihovo naoružanje-automatske puške ostale su. Izlazeći prema izlaznim vratima kuće jedan od te trojice primjetio je pištolj za njegovim pasom te mu se obratio riječima „daj pištolj“. Okrenuo se u namjeri da da svoj pištolj i tad je izgubio H. iz vida obzirom da je on išao prema izlaznim vratima sa rukama podignutim u vis. Nakon H. izlaska začula se rafalna paljba i tad ga je jedan vojnik sa cijevi od puške gurnuo u leđa, tako da se on bacio prema podu a na njega je pao taj vojnik kojem je on dao pištolj. Poslije prve rafalne paljbe sa vana, začula se rafalna paljba iz sobe u kojoj je on bio zajedno sa licima koji su ih zarobili te su po njima padale čahure. Do njega je bio najbliži vojnik kojem je dao pištolj a za kojeg je kasnije čuo da se zove K. F.. Pored njega zapazio je lice koje je bilo dosta više u odnosu na ova dva druga lica koja su ih zarobili a vojnik sa kojim je najmanje komunicirao, bio je od njega najudaljeniji i nalazio se u blizini prozora sa kojeg se pucalo. Koliko se sjeća prilazilo mu je i četvrto lice kojeg su zvali J.-S. i to lice ga je ošamarilo i naredilo mu da skine uniformu. Sve ovo dešavalo se nakon što se čula pucnjava sa vana i unutra. Kad su izišli iz kuće, K. F. obratio se jednom vojniku koji je stajao na samom ćošku kuće u

odnosu na ulazna vrata sa riječima „što mu nisi pucao u noge“, okrenuo se i pogledao je prema tom licu i njegov lik uvijek može prepoznati, jer mu je ostao duboko urezan u pamćenje. K. F. naredio mu je da privuče tijelo ubijenog S. H. koje je bilo na udaljenosti maksimalno 7 m od ulaza kuće te mu je rekao da mu je žao što je H. ubijen i da vidi da je fin momak. Od vojnika APZB odmah na licu mjesta u razgovoru čuo je da je na H. pucao mlađi brat Karajić a da su te kritične prilike na A. B. bila obojica braće Karajića. Mlađi brat Karajić za kojeg su pričali da je pucao na H., odveo ga je do kuće starije žene A. i ta žena se vrlo lijepo ponašala prema njemu i govorila ovom mlađem Karajiću da ga ne tuku. Tada je taj Karajić u njegovom prisustvu te u prisustvu A. i drugog vojnika rekao „jednog sam zarobio“ misleći na njega „ a drugog sam ubio ili smo ubili“. Uvjeren je da je Karajić Asim kritične prilike pucao u H., obzirom da se on ponašao samouvjereno, hvalisavo, bez prisustva bilo kakve žalosti prema onom što je učinio a upravo zbog toga je dobro zapamtio njegov lik i njegovo hvalisanje koje se posebno osjetilo u kući ove A..

Svjedok Š. S. u svom iskazu u fazi istrage kojeg je dao 23.03.1998.godine naveo je da su on i poginuli S. H. kritičnog dana bili u kući a da su dva pripadnika njihove jedinice napustili kuću u trenutku kada su pripadnici paravojskih formacija ušli na ovaj teren. Dalje je naveo da je jedan od ove trojice koji su ih zarobili bio J.-S. i da je imao pušku 84-vorku. U hodniku su ih pretresli K. F. i J.-S., K. F. je uzeo od njega pištolj i pitao ga hoće li mu ga halaliti a J.-S. mu je naredio da skine uniformu i čizme te ih je uzeo sebi. Udaljenost između njega i H. iznosila je 2-3 m i kada je H. izišao van, čuo je da je neko rekao „stoj“, pretpostavlja da su te riječi bile upućene H. i tad se začula pucnjava. Kada se zapucalo on je pao u hodniku, neko od ove trojice pao je po njemu obzirom da je osjetio oružje na svom tijelu prilikom pada i kada se podigao vidio je da se iz ove kuće pucalo i to kroz jedan prozor. Pucao je J.-S. sa M-84, rafalno a također je pucao i K. F. kroz izlazna vrata. Prije njih neko je zapucalo iz neposredne blizine iz automatske puške a da se radilo o automatskom naoružanju znao je po zvuku. Kada je izišao iz kuće K. F. obraćao se jednom i to upravo onom koji je stajao na samom ćošku kuće i uputio mu riječi „što mu nisi pucao u noge“. Lice kome se F. obraćao pogledao je i zapamtio ga je i sigurno bi ga mogao prepoznati. H. tijelo bilo je udaljeno 5-10 m od ulaznih vrata, prišao mu je i vidio da je bilo izrešetano sa lijeve strane a bio je pogođen i u leđa. U trenutku kada se na H. pucalo, on nije bio naoružan. Poslije su ga odveli u kuću gdje je bila starija žena. U tu kuću došlo je lice koje je dobro zapamtio, obzirom da je on pucao u H. sa ćoška kuće. To lice razgovaralo je sa ovom ženom i rekao joj „jednog sam zarobio a drugog sam ubio-ili smo ubili“. Kada su ovom svjedoku predložene fotografije, prepoznao je optuženog Karajić Asima kao osobu koja je pucala sa ćoška kuće te K. F. kao lice koje je bilo na mjestu događaja.

Svjedok K. N. u svom iskazu naveo je da je kao pripadnik vojske APZB sa svojom jedinicom učestvovao u akciji zauzimanja A. B.. Pokušali su da odu na vrh S. k. ali u tome nisu uspjeli jer su pripadnici 5.Korpusa pružili jak otpor. Optuženi i još neki borci upućeni su prema jednom brdu gdje se nalazila kuća D. Z., on je bio udaljen od njih oko 150 m te se začula pucnjava, a šta se dešavalo on nije mogao vidjeti. Nakon 30-tak minuta otišao je na lice mjesta zajedno sa ostalim borcima, vidio je optužene i druge kolege saborce a pred kućom je vidio mrtvo tijelo jednog uniformisanog vojnika. To lice je bilo prekriveno čaršafom i tad je primjetio da je jedan od pripadnika policije CSB zarobljen a prezivao se Š..

Svjedok K. A. u svom iskazu naveo je da je bio pripadnik 1. brigade vojske APZB i da je zadatak njegove jedinice bio osvajanje A. B.. U vezi samog ubistva nezna ništa a kada je došao na lice mjesta, vidio je čovjeka kako leži leđima udaljen od nove kuće 10-15 m prema staroj kući. Bilo je mirno, nije bilo borbenih dejstava, začuo se poneki pucanj a u trenutku kritičnog događaja on je bio udaljen od lica mjesta oko 500 m. Od trenutka pucnjave pa do dolaska na lice mjesta moglo je proći 3-5 minuta i kada je došao vidio je tu Karajić Asku, K. F., K. A., V. A. a bilo je i drugih boraca. Vidio je da je jedan pripadnik 5.Korpusa zarobljen, zvao se Š. i njega je poslije K. S. odveo kod kuće D. A.. Nakon par minuta kod te kuće došao je i on zajedno sa Karajić Asimom. Nakon završetka rata, to je bilo 1996.godine pričao je sa V. A. i tad mu je A. rekao da je u razgovoru sa inspektorom D. B. istom saopštio da on tom prilikom u napadu nije koristio oružje i da nije pucao, mada je istina da je i on pucao, pa da je zbog toga A. bio uznemiren.

Svjedok P. E. ističe da je putem sredstava javnog informisanja čuo da je podignuta optužnica protiv braće Karajić zbog ratnog zločina i da se tad sjetio da je nakon završetka rata razgovarao sa Š. S., da je pričao Š. kako je on zarobljen te da mu je Š. rekao da je i on na sličan način zarobljen u mjestu P.. Š. mu je rekao i to da je sa njim zarobljen još jedan pripadnik policije i da ga je ubio jedan čovjek po nadimku S. i da je pucao sa 84-vorkom.

Svjedok K. F. u svom iskazu naveo je da je akcija zauzimanja položaja u reonu A. B. i S. k. započela oko 4-5 sati ujutro te da su nosioci akcije bile jedinice iz Š. i T.. On je bio zajedno sa Karajić Askom i V. A., došli su iz pravca kuće K. D. i kada su ušli u jednu kuću, on je ostao u jednoj prostoriji a u drugu su ušli Karajić Asko i V. A. te su zarobili dva vojnika. Prilikom izlaska iz prostorije vidio je u ovog Š. pištolj, isti je bio u fotrolu, ovaj poginuli išao je prvi, Š. za njim a Asko i A. su išli za njima i nosili su njihove puške.Dok je on uzimao pištolj od Š., ovaj prvi pokušao je da pobjegne, izišao je van te se iz vana začula ogromna pucnjava. U tom trenutku Karajić Asko gurnuo je Š., on je pao preko Š., a pucalo se iz šume sa S. b.. Ostali su u kući dok se nije malo smirilo a potom je ušao D. S. zv. J. i on je od Š. uzeo neke dijelove uniforme. Iz prizemlja kuće niko nije pucao a niti je tko otvarao prozor iz hodnika. To je trajalo 10-15 minuta i kad su izišli van rekao je prisutnima da do ovog nije trebalo doći, a na te njegove riječi niko mu nije odgovorio. Tu je vidio Karajić Aska, K. R., V. A., Karajić Asima a bilo je još 40-50 boraca Tržačke čete. Nakon toga zarobljeni Š. S. krenuo je sa njim te Karajić Asimom i V. A.. Odveli su ga kod stričevića K. R. a poslije su ga K. S. i Karajić Asim odveli kod tetke D. A.. Kad se začula pucnjava, čuo je da je neko iz vana vikao stoj.

Svjedok D. S. zv. „J.-S.“ u svom iskazu datom u fazi istrage dana 04.03.1998.godine naveo je da je bio pripadnik APZB, i da je njegova jedinica kritičnog dana imala borbena dejstva na lokaciji A. B. Zadatak im je bio da zauzmu rezervoar za vodu i navedenu kotu. Za izvršenje zadatka bio je angažiran udarni vod u kojem je i on bio raspoređen a iza njih je išla tzv. „Tržačka četa“. On lično stigao je do rezervoara za vodu a K. F. i Karajić zv. „Žuti“ otišli su do kuće D. Z. i kad su ušli u istu, začula se galama. Otrčao je do te kuće te je vidio da su njih dvojica zarobili dva pripadnika CSB Bihać. Nakon razoružanja koje se odvijalo u ulaznoj prostoriji kuće, K. F i ovaj „Žuti“ odlaze u susjednu prostoriju a on se

obraća Š. i od njega traži maskirnu uniformu koja je bila kvalitetnija od njegove. Upravo u trenutku dok su razmjenjivali uniforme, ovaj drugi zarobljeni nastojao je iskoristiti takvu situaciju te je počeo bježati. Uspio je istrčati iz kuće, pretrčao je nekih 12-15 m, trčao je u pravcu puta i tog momenta začula se rafalna paljba. Pucali su kako okrivljeni koji su se nalazili u ovoj susjednoj prostoriji u prizemnom dijelu kuće koja je u ukopu, tako i ostali pripadnici koji su se našli oko kuće.

Po mišljenju ovog suda kada je u pitanju optuženi Karajić Asim, na osnovu iskaza svjedoka Š. S. riješeno je krajnje određeno sporno pitanje koje se postavlja u ovoj krivičnoj stvari a to je činjenica da je ovaj optuženi pucanjem iz automatske puške u ratnog zarobljenika S. H., učestvovao u njegovom lišavanju života. Naime, pažljivom analizom iskaza ovog svjedoka i dovodeći ga u vezu sa drugim dokazima kako objektivne, tako i subjektivne prirode sa sigurnošću se može izvesti zaključak da kada je zarobljeni pripadnik CSB Bihać S. H. izlazio van iz kuće D. H. sa podignutim rukama u zrak, u tom trenutku optuženi Karajić Asim koji se nalazio na lijevom ćošku kuće, ispucao je rafal iz automatske puške u pravcu S. H., nanijevši mu tom prilikom povrede izražene u vidu preloma sa manjkom kosti 9.rebra obostrano i 10.lijevog rebra bez manjka kosti, a koje povrede su teške i po život opasne.

Stoji činjenica da je svjedok Š. S. davao svoj iskaz u dva navrata u fazi istrage i na glavnom pretresu pred ovim sudom, i da se njegov iskaz kojeg je dao u fazi istrage dana 23.03.1998.godine pred ovim sudom u određenim činjenicama razlikuje u odnosu na kasnije iskaze. Međutim, kada je u pitanju optuženi Karajić Asim i radnje koje je ovaj optuženi poduzimao, i pored proteka vremena od 10 godina od prvog iskaza, praktično nema razlika u iskazu datom u fazi istrage pred istražnim sudijom i na glavnom pretresu pred ovim sudom. Naime, ovaj svjedok je izjavio da je nakon zarobljavanja i naredbe da izađu van sa podignutim rukama, prvi išao S. a on za njim i kada je S. izašao van iz kuće, netko je rekao "stoj" a potom se začula pucnjava iz neposredne blizine iz automatskog oružja. Dalje je naveo da kada je izašao iz kuće, da je vidio mrtvo tijelo svog kolege S. H., da se tada K. F. obratio jednom borcu koji je stajao na samom ćošku kuće, da mu je uputio riječi „što mu nisi pucao u noge“, da je to lice dobro zapamtio, da se odmah na licu mjesta pričalo da je S. H. ubio mlađi brat Karajić, da je taj borac njega odveo do kuće jedne starije žene i da se pred tom ženom hvalio da je jednog pripadnika 5.Korpusa zarobio a jednog da je ubio-da su ubili. Navode ovog svjedoka u svom iskazu u fazi istrage u određenom dijelu potvrdio je i svjedok V. A. ističući da je nakon par dana od kritičnog događaja bio kod kuće D. A. u naselju P. i da mu je A. tad rekla da je Karajić Asim zv. Žuti bio kod nje u kući i da se hvalio da je on ubio ovog borca na A. B. kada je pokušao bježati te da je kod nje bio i zarobljeni vojnik Š. i da je jeo. Da je optuženi Karajić Asim pripadnika CSB Bihać Š. S. nakon zarobljavanja zajedno sa K. S. vodio kod kuće D. A. potvrdila je i ova svjedokinja a to je utvrđeno i na osnovu iskaza svjedoka K. A. i K. F. .

Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Š. S., kada su u pitanju radnje koje je poduzimao optuženi Karajić Asim jer je on na jasan, uvjerljiv i dosljedan način opisao činjenice koje su mu poznate vezano za ubistvo S. H., kao i svoja čulna i vizuelna zapažanja dok se nalazio u kući te kada je izišao iz kuće D. H. i vidio mrtvo tijelo svog kolege koji je ubijen. Svjedok Š. S. vidio je optuženog Karajić Asima kada je izišao iz kuće nakon zarobljavanja, optuženi Karajić Asim je

učestvovao u sprovođenju zarobljenog Š. sa A. B. do kuće D. A. i bio je sa njim do momenta predaje Š. vojnoj policiji vojske APZB. Iz tih razloga svjedok Š. je bio u mogućnosti kako je i sam naveo da dobro zapamti njegovo lice, a on je nakon prestanka ratnih dejstava pomoću fotografija prepoznao i optuženog Karajić Asima i svjedoka K. F.. Svjedok Š. S. od ranije nije niti poznao optuženog Karajić Asima i on nema bilo kakvih razloga a niti motiva da ga lažno tereti. Ovaj svjedok jeste u svom iskazu datom u fazi istrage dana 23.03.1998.godine naveo da su iz kuće pucali D. S. zv. J. i K. F., da bi to poslije porekao, pravdajući se pogibijom svoga brata. Međutim, kada je u pitanju optuženi Karajić Asim, njegov iskaz praktično je identičan i u fazi istrage i na glavnom pretresu. Da su optuženi Karajić Asim i K. F. kritičnog dana bili na licu mjesta i da je K. F. učestvovao u zarobljavanju Š. i S., nesporne su činjenice. Dio iskaza svjedoka V. A. iz istrage koji se odnosi na činjenice koje je saznao od svjedokinje D. A. vezano za boravak optuženog Karajić Asima i Š. S. kod njene kuće i ubistvo jednog zarobljenog a misli se na S. H., sud je prihvatio jer je to potvrđeno iskazom svjedoka Š. S.. Svjedok V. A. na glavnom pretresu premijenio je svoj iskaz iz istrage, pravdajući se sa činjenicom da ga je kantonalni tužilac prisilio da da takav iskaz, a što je opovrgnuto iskazom svjedoka Č. E., radnice Kantonalnog tužilaštva. Iskaz svjedoka V. iz istrage, kao i iskaz Š. S. nije u bitnom potvrđen niti iskazom svjedokinje D. A., u čiju kuću je nakon zarobljavanja doveden Š.S..Ista je situacija sa svjedocima K.F., K. R., K. N., D. S. i K. A.. Međutim, to je i razumljivo obzirom da su ovi svjedoci komšije optuženih, da su osim D. A. bili u istoj jedinici sa optuženim, da su se zajedno borili protiv pripadnika 5.Korpusa, pa je očito da oni u pogledu bitnih činjenica nisu vidjeli niti ono što su objektivno trebali vidjeti. Naime, nakon što je lišen života S. H., svi oni našli su se na licu mjesta, vidjeli su zarobljenog Š.S. i pitali ga o ubijenom, pa je logično da ukoliko to i nisu vidjeli da pitaju kako je ubijen i tko je pucao. Prije svih to je morao pitati svjedok K. N. koji je komandovao jedinicom.

Iskaz svjedoka Š.S. u pogledu položaja gdje se nalazio i odakle je pucao optuženi Karajić Asim, potvrđen je i objektivnim dokazima, fotodokumentacijom i crtežom lica mjesta te nalazima i mišljenjima vještaka za sudsku medicinu i patologiju Rakočević dr. Miroslava i vještaka za balistiku Bećirspahić Ismeta. Iz nalaza i mišljenja vještaka za sudsku medicinu proizilazi da je on prisutvovao rekonstrukciji događaja i opisivanju položaja učesnika kako ih je pokazao svjedok Š.S. te da je prema opisu jedna osoba pucala iz kuće kroz prozor, što je na skici, odnosno crtežu obilježeno sa slovom A i brojem 2, a da je druga osoba pucala sa ugla kuće koji je na skici obilježen sa slovom B a položaj tijela je obilježen sa brojem 3. Prema nalazu ovog vještaka osoba koja je pucala sa ugla kuće (B) mogla je nanijeti povredu u lijevu stranu grudnog koša a praktično nije moglo nanijeti povredu u predjelu desne strane karlice (sjedalni predjel) i desnu stranu grudnog koša i sa izvjesnom mogućnošću mogla je da nanese i povredu glave. Ipak, prema nalazu ovog vještaka veća je vjerovatnoća da je povredu glave nanijela osoba koja se nalazila u kući položaj (A2). Vještak za balistiku Bećirspahić Ismet u svom nalazu i mišljenju naveo je da su obzirom na prostrijelni kanal navedenih rana oštećenog najvjerovatnije pogodili meci ispaljeni iz vatrenog oružja sa dva različita položaja, tj. dvije osobe. Iz kuće kroz prozor, što je na skici lica mjesta obilježeno sa slovom A i brojem 2 i sa ugla kuće koji je na skici označen sa slovom B a položaj tijela je označen sa brojem 3. Prema nalazu ovog vještaka a kako je to prikazano na fotografijama 19,20, 21, 22, 23, 24 snimljenim prilikom

rekonstrukcije, osoba koja je pucala iz kuće imala je čisto vidno polje prema oštećenom i mogla je nanijeti povrede u predjelu glave, desne strane grudnog koša i desne strane karlice sa malom mogućnošću da nanese opisanu povredu na lijevoj strani grudnog koša. Osoba koja je pucala sa ugla kuće, položaj B mogla je nanijeti povredu u lijevu stranu grudnog koša dok ostale povrede praktično nisu mogle nastati pucanjem iz ovog položaja, kako je to prikazano na fotografijama broj 29 do 38 snimljenim prilikom rekonstrukcije.. Prema nalazu ovog vještaka početna brzina zrna na ustima cijevi ispaljenog iz AP iznosi 720 M/S te nije bilo za očekivati da se nađu i zrna u tijelu oštećenog.

Kada je u pitanju karakter akcije koju su kritičnog dana izvodili pripadnici vojske APZB naspram pripadnika 5.Korpusa Armije BiH, kojem su bili podčinjeni i pripadnici CSB Bihać, tužilac je u optužnici naveo da se radilo o “vojnoj akciji čišćenja terena”, da bi nakon provedenog dokaznog postupka izvršio određenu činjeničnu modifikaciju izreke optužnice tako da je taj dio optužnice zamjenio tekstom “nakon zauzimanja položaja pripadnika Armije RBiH”. Pripadnici vojske APZB koji su saslušani u svojstvu svjedoka saglasno su naveli da je cilj te akcije bio zauzimanje “A. B.” i “S. k.” u reonu naselja P.. Međutim, različito su se izjašnjavali u kojoj je fazi bila akcija u trenutku zarobljavanja dvojice pripadnika CSB Bihać. Tako svjedok K. A. u svom iskazu navodi da je bilo mirno, da nije bilo borbenih dejstava ali da se čuo po neki pucanj. Svjedok V. A. ističe da je njegova jedinica bila podjeljena u tri grupe te da su išli u zauzimanje položaja i pregled kuća koje su se nalazile u pravcu kretanja. Svjedok K. N. u svom iskazu u fazi istrage navodi da kada su išli prema vrhu A. B., da se sa tog poteza na njih nije pucalo, da su u čišćenje terena prema kućama otišli njegovi saborci iz I i II grupe u kojoj su bili optuženi, da bi na glavnom pretresu izmijenio svoj iskaz ističući da su pripadnici 5.Korpusa dali jak otpor. Svjedok D. S. naveo je da je u akciji zauzimanja položaja učestvovao udarni vod u kojem je i on bio raspoređen a da je iza njih išla tzv. Tržačka četa koja je imala zadatak da uspostavi liniju, da je akcija uspjela i da su oni zauzeli kote koje su predvidjeli. Svjedok K. F. naveo je da se radilo o akciji zauzimanja položaja i da su nosioci akcije bile jedinice iz Š. i T.. Optuženi Karajić Asko prilikom davanja svog iskaza u svojstvu svjedoka naveo je da je njegova jedinica bila pridodata T. četi koja je bila nosilac akcije, da je cilj akcije bio zauzimanje A. B. kojeg su držali pripadnici 5.Korpusa, da su oni iznenadili pripadnike 5.Korpusa koji su se povukli na S. k. i da su prilikom pregleda kuća u tom reonu zarobljena dva pripadnika CSB Bihać.

Obzirom na izneseno utvrđeno je da akcija koju su poduzeli pripadnici vojske Narodne odbrane APZB još uvijek nije bila završena, da u trenutku zarobljavanja Š. S.a i S. H.a nije bilo jačih borbenih dejstava te da se čuo, kako su se pojedini svjedoci izjasnili “po neki pucanj”. Da je to tako, upućuje i činjenica da su pripadnici CSB Bihać Š. S. i S. H. bili u jednoj prostoriji kuće, da im je oružje bilo odloženo, da se S. H. nalazio pored šporeta te da su ih pripadnici APZB prilikom zarobljavanja iznenadili a i sami su bili iznenađeni boravkom ove dvojice u kući. Stoga je ovaj sud izvršio određenu modifikaciju činjeničnog opisa optužnice na način što je u dijelu optužnice “nakon zauzimanja položaja” naveo “prilikom zauzimanja položaja”. Izvršena je i određena modifikacija izreke optužnice u dijelu koji se odnosi na činjenicu da je sa prozora kuće pucao optuženi Karajić Asko. Kako je tokom dokaznog postupka utvrđeno da je nakon što je sa ćoška kuće pucao optuženi Karajić Asim u S. H., da je pucao i iz kuće u kojoj su

se nalazili optuženi Karajić Asko te V. A. i K. F. ali da nije utvrđeno tko je pucao, u tom smislu izvršena je i ta modifikacija. Ovaj sud smatra da ovim činjeničnim izmjenama izreke optužnice koje su tokom dokaznog postupka utvrđene, nije povrijeđen objektivni identitet optužbe.

Da su Š. S. i S. H. prilikom akcije vojske APZB zarobljeni, da nisu pružali bilo kakav otpor, da im je oduzeto naoružanje i da su imali svojstvo ratnih zarobljenika, utvrđeno je na osnovu iskaza svjedoka Š. S., K. F., V. A. i D. S. a to potvrđuje i sam optuženi Karajić Asko prilikom davanja svog iskaza u svojstvu svjedoka. Tako svjedok Š. S. u svom iskazu navodi da su se on i H. nalazili u prostoriji jedne kuće, da su se otvorila vrata, da su u prostoriju ušla tri naoružana čovjeka, da im je jedan zapovjednim glasom naredio “ruke u vis” a potom im je naređeno da iziđu van, da je prvi izišao H- a on za njim. Svjedok V. A. u svom iskazu navodi da je on kao pripadnik vojske APZB bio u grupi sa optuženim Karajić Askom i K. F., da su ušli u jednu kuću i kada je otvorio jednu od prostorija vidio je dvojicu vojnika, jedan je sjedio na kauču a drugi je stajao kod šporeta i nešto radio, iznenadio se i rekao im “ruke u vis izađite van”. Dalje navodi da su to oni poslušali, da je Asko prišao i uzeo puške od ove dvojice vojnika, jedna je bila naslonjena na kauč a druga dole. Kada su došli do izlaznih vrata kuće, zarobljene je zaustavio K. F. obzirom da je vidio pištolj za pasom u ovog drugog vojnika, zatražio je pištolj, što je ovaj i učinio i predao pištolj F.. Svjedok K. F. potvrdio je navode svjedoka V. A. ističući da je A. ovoj dvojici zarobljenih vojnika rekao da su oni zarobljeni, da se ne boje i da ništa ne pokušavaju, da su izlazili iz prostorije, da su išli prema njemu i da je prilikom izlaska u Š. vidio pištolj u fotroli, da je zatražio pištolj, da mu je Š. predao pištolj a da su Asko i A. nosili puške od zarobljenih vojnika. Svjedok D. S. navodi da je čuo galamu, da je otrčao do te kuće i da je vidio da su zarobljena dva pripadnika policije CSB Bihać, da ih je K. F. odmah razoružao i od Š. uzeo pištolj, a da su od zarobljenika uzeli i automatsko oružje. Navode ovih svjedoka potvrdio je i optuženi Karajić Asko u svom iskazu kao svjedok ističući da je u kuću prvo ušao V. A. a potom on i K. F., da su vidjeli dvojicu vojnika, da im je A. rekao da su zarobljeni i da ne pružaju otpor te da je jednu pušku uzeo on a drugu V. A..

Da je optuženi Karajić Asim znao da su pripadnici njegove jedinice zarobili pripadnike Armije BiH, da je znao da je S. H. imao svojstvo ratnog zarobljenika i da je on pucao iz automatske puške u S. H. u namjeri da ga liši života utvrđeno je ne samo pažljivom analizom iskaza saslušanih svjedoka, već i na osnovu položaja u kojem se nalazio ovaj optuženi i radnji koje je poduzimao kada je S. H. izišao iz kuće. Tako svjedok Š. S. u svom iskazu navodi da kada su on i H. zarobljeni, da im je naređeno da dignu ruke u vis, da su digli ruke i krenuli kroz hodnik prema izlaznim vratima, da je udaljenost između njega i H. iznosila 2-3 m i kada je H. izišao van, čuo je da je netko rekao “stoj” i tad se začula pucnjava. Nakon svega, K. F. obratio se jednom koji je stajao na ćošku kuće a poslije je utvrdio da se radilo o optuženom Karajić Asimu te mu je rekao “što mu nisi pucao u noge”. Ovaj svjedok dalje je naveo da kada su bili u kući D. A., da je optuženi Karajić Asim rekao toj ženi “jednog sam zarobio, a drugog sam ubio ili smo ubili”. Svjedok V. A. u svom iskazu u fazi istrage potvrdio je navode svjedoka Š. S. a ističući da je on zarobio ovu dvojicu pripadnika Armije BiH da im je rekao “ruke u vis, izađite van”, da su oni krenuli prema izlaznim vratima kuće, da se vojnik koji je izišao prvi kretao normalno i kada je izašao na ulazna vrata, nakon par sekundi začula se

snažna automatska paljba jačine srednjeg rafala. Ovaj svjedok potvrdio je i činjenicu da mu je svjedokinja D. A. par dana nakon kritičnog događaja pričala da joj se optuženi Karajić Asim poslije hvalio da je on ubio ovog borca na A. B. kada je pokušao bježati. Svjedok D. A. potvrdila je navode svjedoka Š. S. i V. A. u pogledu činjenice da je optuženi Karajić Asim rekao da je jedan vojnik ubijen a da je drugi zarobljen. Svjedok D. S. naveo je da su K. F. i Karajić zv. "Žuti" otišli do kuće D. Z., da se čula galama te da je i on otrčao do te kuće i vidio da su zarobljena dva pripadnika policije CSB Bihać. Svjedok K. N. potvrdio je navode svjedoka D. S. a da su okrivljeni upućeni prema jednom brdu gdje se nalazila kuća D. Z.. Svjedok K. F. u svom iskazu naveo je da kada je vidio tijelo poginulog borca, da je rekao "do ovog nije trebalo doći" a da na te njegove riječi nitko od prisutnih nije reagovao niti mu je rekao tko je pogodio ovog borca i na koji način. Očito je da je ovaj svjedok iz dostavljanja određenih činjenica i svojih saznanja pokušao olakšati krivičnopравни položaj optuženog Karajić Asima, a iz razloga koji su već napred navedeni.

Sud nije prihvatio tezu odbrane da Š. S. i S. H. ne samo da nisu imali svojstvo ratnih zarobljenika već da je S. H. pokušao bježati. Iz saglasnih iskaza svjedoka Š. S. te V. A., K. F. i optuženog Karajić Aske kao svjedoka utvrđeno je da je nakon zarobljavanja zarobljenim naređeno da podignu ruke u vis i da krenu van, da su išli prema ulaznim vratima kuće, da je prvi išao S. a za njim Š.. Kad su praktično došli do ulaznih vrata kuće, K. F. primjetio je u Š. pištolj i naredio mu da mu preda pištolj a S. je po naredbi nastavio da se kreće i izlazi van. Svjedok Š. navodi da je čuo kada je netko rekao "stoj", pretpostavlja da su te riječi bile upućene S. a potom se začula pucnjava. Iz zapisnika K MUP-a Bihać broj 05-1/04-5-1827/08 od 25.12.2008.godine utvrđeno je da je izvršeno fotografisanje lica mjesta i djelimična rekonstrukcija prema kazivanju svjedoka Š. S. te da udaljenost od mjesta gdje se nalazio optuženi Karajić Asim kada je pucao do mrtvog tijela S. H. iznosi 9,70 m a udaljenost od mrtvog tijela do prozora sa kojeg se pucalo iz unutrašnjosti kuće iznosi 8,00 m. Iako se saslušani svjedoci nisu mogli precizno izjasniti u svojim iskazima naveli su da je udaljenost od ulaznih vrata kuće do tijela poginulog iznosila 5-10 m. Kada se ima u vidu nalaz i mišljenje vještaka za sudsku medicinu i patologiju da je poginuli na osnovu povreda koje je zadobio prilikom pucanja sa ugla kuće (pucao optuženi Karajić Asim) mogao da se kreće, da je zadnja povreda koju je zadobio bila u predjelu glave i da je od iste nastupila trenutna smrt, proizilazi da je optuženi Karajić Asim pucao u S. H. praktično u trenutku kada je ovaj izišao iz kuće i kada se nalazio u neposrednoj blizini ulaznih vrata. Obzirom na izneseno kao i na činjenicu da se optuženi nalazio na čošku kuće sa automatskom puškom na gotovs, očito je da je on znao da su u kući zarobljeni borci Armije R BiH, da zarobljeni borac Armije BiH S. H. nije bježao te da optuženi Karajić Asim nije imao nikakvog razloga da puca u istog.

Utvrđeno činjenično stanje ovaj sud cijenio je i u krivičnopravnom smislu pa je našao da su se u radnjama optuženog Karajić Asima kako u objektivnom, tako i u subjektivnom smislu ostvarili svi bitni elementi bića krivičnog djela ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ. Naime, optuženi je kao pripadnik vojne formacije APZB a i kao prosječno obrazovana, mentalno zdrava i duševno razvijena osoba bio upoznat sa činjenicom da pripadnici oružanih snaga moraju humano postupiti prema osobama koje su pod njihovom kontrolom, a samim tim i prema ratnim zarobljenicima, da ih niukom slučaju nesmiju fizički

maltretirati a pogotovo ne ubijati. Svjedok V. A. u svom iskazu između ostalog naveo je i to da su prije same akcije bili upozoreni od strane pretpostavljenih starijina da nesmiju fizički maltretirati ili ubijati eventualno zarobljene pripadnike 5.Korpusa Armije R BiH. Međutim, optuženi svjesno i voljno iz automatske puške ispaljuje rafal u tijelo zarobljenog pripadnika CSB Bihać S. H. u trenutku kada je ovaj sa podignutim rukama izišao iz kuće i kada mu je bio okrenut leđima, na taj način kršeći odredbe člana 3 stav 1 i stav 2.tačka a) člana 4. člana 5. i člana 13, III Ženevske konvencije o postupanju sa ratnim zarobljenicima od 12.08.1949.godine, te suprotno članu 4. tačka 2. Dopunskog protokola II Ženevske konvencije o zaštiti žrtava ne međunarodnih oružanih sukoba od 12.08.1949.godine. Prilikom izvršenja ovog krivičnog djela optuženi postupa sa direktnim umišljajem kao oblikom vinosti, njegova svijest obuhvata kako saznanje o tome da je bio dužan da se ponaša humano prema ratnim zarobljenicima, da je znao da automatska puška predstavlja opšte opasno sredstvo koje je podobno da se njome usmrti čovjek, da je bio svjestan da će njegovim nehumanim postupanjem-ispaljivanjem metaka u tijelo oštećenog S. H. iz relativne blizine prouzrokovati njegovu smrt a obzirom na intenzitet i broj radnji-ispaljenih metaka koje je u tom pravcu preduzeo, očigledno je da optuženi želi nastupanje zabranjene posljedice i smrt oštećenog.

Prilikom odmjeravanja kazne sud je uzeo u obzir sve okolnosti predviđene članom 41. preuzetog KZ SFRJ koje utiču da kazna bude veća ili manja (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti). Od olakšavajućih okolnosti sud je uzeo porodične prilike optuženog Karajić Asima, obzirom da je isti oženjen i da je otac jednog mladb.djeteta, činjenicu da je u vrijeme izvršenja krivičnog djela tek navršio 20 godina , što znači da se radilo o mlađem punoljetnom licu, njegovo ponašanje nakon izvršenog krivičnog djela, obzirom da je do sada neosuđivan kao i protek vremena, obzirom da je od izvršenja krivičnog djela proteklo nepunih 15 godina. Posebnih otežavajućih okolnosti sud kod optuženog nije našao. Imajući u vidu sve napred navedeno ovaj sud je optuženom izrekao kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) godina smatrajući da ovako izrečena krivična sankcija u svemu odgovara težini počinjenog krivičnog djela, njegovoj društvenoj opasnosti i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao počinioca i da je ona dovoljna, ali i neophodno potrebna da bi se postigla svrha kažnjavanja u vidu generalne i specijalne prevencije.

U smislu člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečenu kaznu zatvora optuženom je uračunato vrijeme koje je on proveo u pritvoru obzirom da je na osnovu obavijesti K MUP-a Bihać broj 05-1/03-2-76/98 od 17.03.1998.godine utvrđeno da je optuženi na osnovu rješenja tog organa proveo u pritvoru tri dana.

U smislu člana 212. stav 3. ZKP-a FBiH porodica ubijenog S. H. sa svojim imovinskopравnim zahtjevom upućena je na parnični postupak. Naime, tokom dokaznog postupka porodica ubijenog nije precizirala svoj odštetni zahtjev, niti je sudu ponudila bilo kakav dokaz u tom pravcu.

Temeljem odredbe člana 202 stav 1. ZKP-a FBiH sud je optuženog Karajić Asima obavezao da naknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 6.821,00 KM i paušal u iznosu od 150,00 KM. Troškovi krivičnog postupka u iznosu od 1.817,00 KM odnose se na troškove nagrade za vještake za sudsku medicinu i za balistiku u fazi istrage i na glavnom pretresu, te troškove ekshumacije i rekonstrukcije

događaja a prema troškovniku. Kako je optuženi Karajić Asko oslobođen od optužbe, optuženi Karajić Asim obavezan je na plaćanje 50 % tih troškova postupka koji iznose 908,00 KM. Kada se tom iznosu dodaju troškovi nagrade branioca po službenoj dužnosti advokata Bajramović Alage, dobije se ukupan iznos troškova od 6.821,00 KM. Tokom dokaznog postupka utvrđeno je da je optuženi Karajić Asim zaposlen kao konobar a kako sudu nije prezentirao niti jedan dokaz koji bi ukazivao na njegovo slabo imovno stanje, po mišljenju ovog suda obavezivanjem optuženog Karajić Asima na plaćanje troškova krivičnog postupka neće biti dovedena u pitanje njegova niti egzistencija članova porodice koje je dužan da izdržava.

Sud je odbio prijedlog odbrane da se provede dokaz obavljanjem rekonstrukcije događaja na licu mjesta iz razloga što je rekonstrukcija događaja obavljena u fazi istrage od strane kantonalnog tužioca i što su na rekonstrukciji prisustvovali: vještak za sudsku medicinu Rakočević dr. Miroslav, vještak za balistiku Bećirspahić Ismet te svjedok Š.S. koji je dao svoju verziju događaja. Pored toga, svjedoci koji su saslušavani na glavnom pretresu a koji su bili pripadnici iste jedinice kao i optuženi i koji su imali određena saznanja vezana za kritični događaj, nisu iznosili činjenice koje bi dovele u direktnu vezu optužene sa ubistvom S. H.. Stoga se po mišljenju ovog suda ponovnom rekonstrukcijom događaja uz eventualno prisustvo tih svjedoka nebi utvrdilo drugačije činjenično stanje od onog koje je već utvrđeno.

Kada je u pitanju iskaz svjedoka V. A. kojeg je on dao u fazi istrage pred kantonalnim tužiocem i na glavnom pretresu održanom pred ovim sudom dana 10.03.2009.godine a koji je potpuno dijametralan njegovom iskazu iz istrage, sud se već očitovao koji iskaz i u kojem dijelu je prihvatio kao istinit. Međutim, kada je u pitanju dio njegovog iskaza iz istrage u kojem je naveo da ga je kantonalni tužilac Mesić Jasmin prisilio da da takav iskaz, na te okolnosti u svojstvu svjedoka saslušana je radnica Kantonalnog tužilaštva Č. E.. Na osnovu iskaza ovog svjedoka utvrđeno je da nije bilo nikakvog pritiska niti prijetnji od strane tužioca, da je V. A. saslušan u skladu sa Zakonom, da nije imao nikakvih primjedbi na način saslušanja i da je zapisnik potpisao dobrovoljno. Kako se iskaz svjedoka V. A. odnosio na činjenice koje su odlučne u ovoj krivičnoj stvari, a postoji sumnja da je on na glavnom pretresu dao lažan iskaz u pogledu načina kako je saslušan u Kantonalnom tužilaštvu i navodnog pritiska i prijetnji od strane Kantonalnog tužioca Mesić Jasmina koji ga je saslušavao, to je odlučeno da se prepis zapisnika sa glavnog pretresa održanog dana 10.03.2009.godine dostavi Kantonalnom tužilaštvu radi eventualnog pokretanja krivičnog postupka zbog krivičnog djela davanja lažnog iskaza.

Kada je u pitanju optuženi Karajić Asko, provedenim dokazima utvrđeno je da je on kao pripadnik vojske APZB zajedno sa K. F. i V. A. učestvovao u zarobljavanju pripadnika CSB Bihać S. H. i Š. S.. Ova činjenica nije niti sporna jer ona proizilazi ne samo iz iskaza svjedoka V. A., K.F. i Š.S., već i iz iskaza optuženog Karajić Aska koji je saslušan u svojstvu svjedoka. Međutim, iskazi saslušanih svjedoka razlikuju se ne samo u pogledu činjenice tko je pucao, već da li je uopšte u pravcu ubijenog S. Ha pucao iz kuće.

Tako svjedok Š. S. u svom iskazu datom u fazi istrage dana 23.03.1998.godine navodi da su se on i poginuli S. H. kritičnog dana nalazili u

jednoj kući u naselju P., da su se otvorila vrata prostorije u kojoj su se oni nalazili, da su ušla tri čovjeka koja su imali naoružanje, da je prvi ušao sa 84-vorkom J.-S., da im je naređeno da dignu ruke u vis i da iziđu van i kada je H. izišao van, da se začula pucnjava, da je on pao da je neko od ove trojice pao po njemu te da se iz ove kuće zapucalo i to na način da je kroz prozor pucao J.-S. sa M – 84 a kroz vrata kuće da je pucao K. F.. Ovaj svjedok je u daljoj fazi istrage pred Kantonalnim tužiocem i na glavnom pretresu pred ovim sudom u ovom dijelu promjenio svoj iskaz ističući da se nakon prve rafalne paljbe izvana, začula i rafalna paljba iz prostorije u kojoj je on bio zajedno sa licima koja su ih zarobili, da su po njemu padale čahure ali se tom prilikom nije mogao izjasniti tko je pucao iz kuće. U tom trenutku on nije niti znao da mu je kolega H. ubijen, do njega je bio najbliži vojnik kojem je dao pištolj a za kojeg je kasnije čuo da se zove K. F., pored F. zapazio je lice koje je bilo dosta više u odnosu na ova druga dva lica, a vojnik sa kojim je najmanje komunicirao, bio je od njega najudaljeniji i nalazio se u blizini prozora sa kojeg se pucalo. Dalje je naveo da mu je prilazilo i četvrto lice kojeg su zvali J.-S., ta osoba ga je ošamarila i naredila mu da skine uniformu.

Svjedok V. A. koji je u fazi istrage bio osumnjičen zajedno sa optuženim Karajić Asimom i Karajić Askom u svom iskazu u istrazi naveo je da kada je iz kuće izišao prvi vojnik koji je zarobljen, nakon par sekundi začula se snažna automatska paljba, drugi zarobljeni vojnik Š. pada na pod, hvatajući se rukama za glavu, na njega se baca K. F., on da se povlačio unazad prema zidu i da se tad sa vanjskom pucnjavom nadovezala pucnjava iz kuće u kojoj su oni bili kroz prozor a iz koje je pucao optuženi Karajić Asko. Međutim, na glavnom pretresu održanom dana 10.03.2009.godine svjedok V. A. taj svoj iskaz opovrgnuo je ističući da iz kuće u kojoj su se oni nalazili sa zarobljenim Š. nitko nije pucao.

Svjedok D. S. zv. S.-J. u svom iskazu u fazi istrage naveo je da su iz kuće pucali okrivljeni koji su se nalazili u prostoriji (u to vrijeme vođena je istraga ne samo protiv Karajić Aske i Karajić Asima već i protiv V. A., K. F.).

Svjedok K. A. ističe da mu je nakon kritičnog događaja kada se rat završio V. A. u razgovoru rekao da je davao izjavu kod inspektora K MUP-a Bihać u vezi kritičnog događaja i da je on inspektor rekao da on nije pucao mada to nije tačno obzirom da je i sam toga dana pucao.

Pažljivom analizom iskaza saslušanih svjedoka i dovodeći ih u vezu sa materijalnim dokazima i sa nalazima i mišljenjima vještaka za sudsku medicinu Rakočević dr. Miroslava i vještaka za balistiku Bećirspahić Ismeta, ovaj sud je utvrdio da je nakon što je optuženi Karajić Asim pucao sa ćoška kuće u S. H., u pravcu istog pucano i sa prozora kuće u kojoj su se u tom trenutku nalazili V. A., Š. S., K. F. i optuženi Karajić Asko. Iz nalaza i mišljenja vještaka za sudsku medicinu navedeno je da je S. H. tom prilikom zadobio povrede izražene u vidu preloma sa manjkom kosti 9. rebra obostrano i 10. lijevog rebra bez manjka kosti, višestruki prelom kostiju lobanje sa probojnim prelomom zatiljne i čeone kosti lijevo, prelom 6. i 7. vratnog i grudnog pršljena kičme i probojni prelom donjeg desnog dijela krsne kosti. Prilikom rekonstrukcije događaja koja je obavljena u fazi istrage a kojoj su prisustvovali vještaci za sudsku medicinu i balistiku, nakon opisivanja položaja učesnika kako ih je pokazao svjedok Š.S. ističući da je jedna osoba pucala sa ugla kuće a druga iz kuće kroz prozor, prema saglasnim nalazima

navedenih vještaka osoba koja je pucala iz kuće kroz prozor najvjerovatnije nanijela je povrede u predjelu glave, desne strane grudnog koša i desne strane karlice.

Kada je u pitanju iskaz svjedoka V. A., on je u istrazi naveo da je kroz prozor kuće pucao optuženi Karajić Asko, da bih taj svoj iskaz porekao na glavnom pretresu. Imajući u vidu iskaz svjedoka K. A. koji je naveo da mu je V. A. nakon prestanka ratnih dejstava pričao da je i on toga dana pucao, činjenicu da je istraga vođena i protiv V. A., onda je očito da je V. A. u svom iskazu datom u fazi istrage takvim svojim iskazom i tvrdnjom da je pucao Karajić Asko htio otkloniti svaku sumnju u svoju odgovornost. Svjedok Š. S. je opisao činjenice koje su njemu poznate, u svom prvom iskazu naveo je da su pucali K. F. i D. S. zv. S., da bi taj svoj iskaz poslije opovrgnuo. Međutim, kada je u pitanju optuženi Karajić Asko, svjedok Š. nikad nije bio izričit da je upravo ovaj optuženi pucao sa prozora kuće. Svjedok D. S. zv. S. u svom iskazu naveo je da su pucali "okrivljeni", a u početnoj fazi istraga je vođena ne samo protiv optuženih Karajić Asima i Karajić Aske, već i protiv V. A. i K. F..

Kako sa sigurnošću nije utvrđeno tko je pucao kroz prozor iz unutrašnjosti kuće u kojoj su se nalazili V. A., K. F., optuženi Karajić Asko i zarobljeni Š. S. i tko je tom prilikom ubijenom S. H. nanio povrede, kako je to navedeno u izreci presude, jedina moguća odluka ovog suda bila je da u sumnji, primjenom načela "in dubio pro reo", usljed nedostatka dokaza a temeljem odredbe člana 299. tačka c) ZKP-a FBiH, optuženog Karajić Aska oslobodi od optužbe.

U smislu člana 212. stav 4. ZKP-a FBiH porodica ubijenog S. H. sa svojim imovinskopравnim zahtjevom upućuje se na parnični postupak.

U smislu člana 203. stav 1. ZKP-a FBiH, troškovi krivičnog postupka koji se odnose na optuženog Karajić Aska, padaju na teret budžetskih sredstava ovog suda.

ZAPISNIČAR
Husarević Fatima

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Hodžić Fikret

PRAVNA POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu F BiH u roku od 15 dana od dana prijema iste, a putem ovog suda.